

Să mai lăsăm politica și să vedem realitatea!

Începem să muncim?

Vrem, nu vrem actualul premier, dl. Theodor Stolojan are dreptate: obiectivul nr. 1 al țării pentru 1992 îl constituie stabilitatea economică. Cu alte cuvinte, dacă vrem ca în perspectiva anilor următori să se întrevadă o rază de lumină, trebuie să ne apucăm în modul cel mai serios de muncă. Salarii fără efort — fizic sau intelectual — nu sînt acordate în nici o altă țară. Cu atît mai puțin salarii mari. Mai primim din cînd în cînd ceva ajutoare, dar înainte de a fi înțeleși greșit, va trebui să renunțăm la această modalitate „nedemocratică” de întrajutorare. Deci, ce ne rămîne de făcut?

Sînt îngrijorătoare statisticile din care rezultă nivelele reduse ale producției anilor 1990 și 1991. Dacă vom continua „căderea”, anul 1993 ne va găsi pe un teren arid. Cu ultimele resurse epuizate. În aceste condiții, supraviețuirea nu poate fi asigurată decît prin aservirea țării față de toți cei care așteaptă astăzi, la granițe, să ne ofere „împrumutul salvator”, în schimbul celor mai apăsătoare îndatoriri. Deci, ce facem? Ne apucăm de muncă?

Criza de locuințe se va accentua în progresle geometrice. Construirea unui nou bloc va fi un eveniment rar în viața orașelor. Locuințe pot fi totuși construite, dar numai dacă investitorul are capitalul necesar. Orașele pot fi puse la punct, dar numai prin muncă. Ce facem? Ne-am saturat de politică?

Ne aducem aminte că sîntem totuși un popor harnic, cu meseriași inteligenți și talentați?

Începem să muncim?

Vrem, nu vrem, mai devreme sau mai tîrziu va trebui să acceptăm că obiectivul anului 1992 — stabilitatea economică — nu este obiectivul domnului Stolojan, ci al nostru, al tuturor, al urmașilor noștri, pînă în vecii vecilor...

Sîntem cuierele de care se agață niște sinucigași politici

Copiii se uitau cîndva la brațul frumos împodobit. Nu se mai uită. Părinții lor se uită și o să se mai uite multă vreme la frigiderele goale...

Noi ne uităm de cînd lumea, la lume. Lumea se uită, de-o veșnicie, la noi. Noi, românii, am trecut prin multe. Niciodată însă n-am avut senzația din aceste timpuri. Sîntem într-o continuă dilemă: cine pe cine

fură? Cine, cui și ce-i fură? Există o vorbă românească „și-a furat căciula”. Se pare că ni se potrivește perfect.

Cine sîntem de fapt? Cei care fură sau cei care sîntem furat? Folosind o metaforă, putem spune că sîntem picioarele unor scaune. Care scaune, mai devreme sau mai tîrziu, se vor prăbuși. Sîntem cuierele de care

se agață niște sinucigași politici.

Iată de ce propunem cititorilor noștri să coborîm puțin cu picioarele pe pămînt. Să mai lăsăm politica și să vedem nițel realitatea. Nițel. Pentru că realitatea-realitate n-o vede, n-o aude și n-o știe nimeni. Niciodată!

Mircea NUJORESCU

Citiți în pag. 2-3

- A fost odată și... cultură.
- DE LA TEODORA LUCACIU LA... FRĂȚII PEȘTE
- Petrița. FAȚA ORAȘULUI ȘI OBRAZUL RUȘINII
- DEMOCRAȚIA NE-A FACUT MAI PUȚIN GOSPODARI?
- PREȚUL CREȘTERII PREȚURILOR
- CINE NU-I ȘOMER SA NU-ȘI DOREASCA!
- „ORIZONTURI ALBE” PENTRU TINERI

Din ce în ce mai puține apartamente noi

După o scurtă „vacanță” de iarnă, în care, de fapt, construcții s-au aflat în șomaj tehnic, activitatea pe șantiere a fost reluată la „Conpet” S.A. Petroșani. Deocamdată, se află în lucru, zilnic, un efectiv de 100 de constructori. Se prevede, însă, ca efectivele să crească, în mod treptat, astfel încît începînd de la 15 februarie să se lucreze în ritm normal.

Bilanțul activității constructorilor de la „Conpet” pe anul trecut este pozitiv. Au fost realizate beneficii în valoare de peste 18 milioane lei. Ce perspective se întrevăd pentru acest an?

Urmărind dinamica dării în folosință a noilor apartamente din ultimii trei ani, concluziile sînt surprinzătoare. În timp ce cererea de noi apartamente a crescut, de la un an la altul s-au construit din ce în ce mai puține apartamente. În 1989 au fost date în folosință 960 de apartamente. În 1990 s-au construit 620 de apartamente, iar în anul 1991 au fost

predate beneficiarilor doar 206 apartamente noi. Pentru acest an se prevede că nu vor fi construite decît cel mult 100-120 de noi apartamente...

Pe șantierele din Petrița, Petroșani, Vulcan, Lupeni și Uricani se află în diferite stadii de execuție, de la fundație, pînă la structuri etajate lucrări de construcții de locuințe începute de ani de zile. Apartamentele terminate în ultimii doi ani și date în folosință au fost atacate prin preluarea unor lucrări mai vechi, părăsite din lipsă de fonduri de investiții. Fundații pentru apartamente noi n-au fost atacate nici în contul frontului de lucru prevăzut pentru acest an. Sînt reluate, de fapt, tot lucrări începute mai demult și aflate în conservare, în principal la Petrița, Lupeni și Petroșani. Din păcate, însă, au rămas neterminate și nu-

Viorel STRAUT

(Continuare în pag. a 3-a)

ANINOASA nici mare comună, nici mic oraș

În urmă cu 4-5 ani, comuna Aninoasa a fost declarată oraș. O decizie „forțată”. Pentru că standardul de viață al locuitorilor Aninoasei — afirm fără intenția de a jigni — este departe de cerințele unei localități urbane. Să luăm, de exemplu, dispensarul orașenesc. Acesta funcționează într-o „aripă” a blocului 103, la parter. Serviciile urban, pediatrie și al exploatării miniere sînt comasate. În cele patru cabinete — mari cit o cameră... mică de apartament — își desfășoară activitatea patru medici și patru asistente. Dotarea cu aparatură și instrumentar este precară. Nu există serviciu de stomatologie. A fost desființat prin scoaterea la pensie a dentistului. Aparatura acestuia a fost depozitată în camera de gardă. Tot aici se mai găsește și o mașină de spălat, iar vana cu apă din grupul sanitar aferent este plină cu cearșafuri și halate puse la înmuiat. (E bine, totuși, că se spală). În

dulapul cu medicamente pentru urgențe, multe cutiuțe stau acolo doar pentru decor. Există cîteva calmante și un singur antibiotic mai puțin uzitat. Apa — indispensabilă într-un așezămint medical, nu curge tot timpul și atunci cînd curge nu are suficientă presiune. Domnul Trandafir Udrea, medic de gardă, afirmă că în aceste condiții este dificil de curățat o plagă deschisă. M-am convins cînd s-a prezentat la cabinet un miner cu un deget strivit. Căldura dezmoște doar puțin caloriferele. Restul se completează cu resouri. De peste patru luni de zile medicul de gardă face serviciul singur. Este și asistentă și infirmieră. Și după ce termină garda, continuă cu serviciul normal la Spitalul din Petroșani. Seringi de unică folosință? Au

P. NICULESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

PROPAGANDĂ electorală

În atenția candidaților pentru funcția de primar

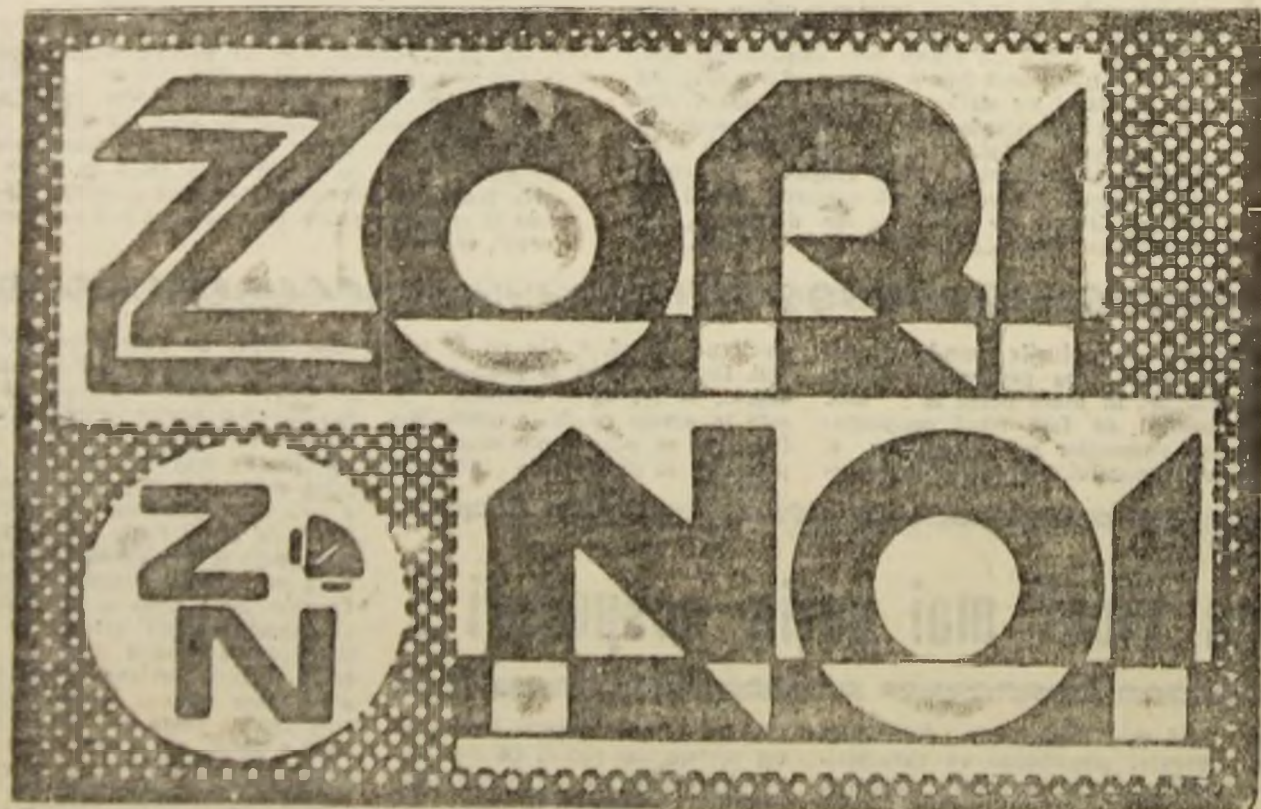
De la începutul actualei campanii electorale, ziarul nostru a publicat principalele informații cu privire la activitatea comisiilor electorale, precum și listele candidaților pentru funcțiile de primari și consilieri în toate localitățile Văii Jiului. Consecvent în susținerea campaniei electorale și independent față de orice orientare politică, ziarul se află și în continuare la dispoziția candidaților pentru funcția de primar, oferindu-le posibilitatea unui dialog deschis cu alegătorii. În acest sens, începînd de mîine vom gazdui (pe o suprafață echivalentă cu un sfert de pagină) opiniile, gîndurile și orientările candidaților de primar care doresc să se adreseze alegătorilor în vederea popularizării platformei lor electorale.

Reamintim că nu vor fi acceptate spre publicare textele care se abat de la normele democrației proferînd atacuri la persoană, invective, calomnii ș.a. De asemenea, precizăm că textele care depășesc suprafața oferită (un sfert de pagină) vor fi taxate în cadrul relațiilor de publicitate.

REDACȚIA

MAXIMA ZILEI

Cum să se apropie omul de poindă? Ca de loc, nițel prea a. Păpăre, ca să nu se ardă; nițel (puțin) departe, ca să nu înghețe. ANTISTENE

Cotidian de opinie și informație al Văii Jiului

Să mai lăsăm politica și să vedem realitatea!

A FOST ODATĂ ȘI... CULTURĂ

De la Teodora Lucaciu, la... frații Pește

De fapt nu „a fost odată”, ei au fost odată la Petroșani, concertele corului „Madrigal”, „Săptămâna Teatrului de comedie” concertul lui Ion Voicu și Iosif Conta împreună cu Orchestra radioului, au fost odată concertele corului „Armonii tinere” al IUMP și ale corului „Freamătul adincului”, acesta din urmă înființat încă din 1929 la Petrila, a fost odată o Școală populară de artă și o Școală de muzică, unde existau peste 40 de catedre cu profesori bine pregătiți, au fost odată cinecluburi, Teatrul de amatori „Ana Coldă”, au fost odată „Jucați” la Petroșani Marin Sorescu, Caragiale și Victor Ion Popa, toți marii oameni ai teatrului românesc, au existat, au creat și ne-au încântat aici Teodora și Ticu Lucaciu, aici s-au născut cu 100 de ani în urmă, fanfarele minerilor și tot aici s-a jucat cu inima sus „Traviata” lui Verdi și tot aici a existat o revistă literară școlară, și tot aici a existat ansamblul folcloric „Părlingul” și Casa de cultură „Remea de lume și la Teatrul sala era „vîndută” cu zile bune înainte. Și cite n-au fost...

Ce mai avem astăzi din toate acestea? Ciuburile sindicatelor agonizează, oamenii de cultură tac gândindu-se că lipsiți de mijloacele materiale, oricât ar lupta, oricât s-ar zbate eșecul este inevitabil. Am crezut că după decembrie 1989 s-a descătușat cultura română. Ași S-a făcut tabula rasa cu valorile reale, pe motiv că n-ar fi nevoie de ele? Vezi, doamne, occidentul... Avem baruri pline și săli de spectacol goale, avem „Frații Pește” și biblioteci goale cu cărți prăfuite. Și e normal să avem „Frații Pește”, atita vreme cit Casa de cultură trebuie să subziste. Iar pentru asta trebuie bani. „Sponsorii” se gîndesc la profituri grase, domină „banul cu orice preț”, oamenii stau la cozi ore în șir mai abitur ca înainte sau cumpără te miri ce cu leașa pe o lună. Cine să mai aibă timp de Eminescu, sau de repetițiile unui cor, ale unui teatru? Pentru iubitorii de artă — artiști amatori — există acel minim stimulent al întâlnirilor artistice — festivaluri sau cum le-o mai zice. Acum trenul, cazarea și masa costă atât de

mult încît s-a renunțat la oricît de mic stimulent și stăm fiecare acasă. Sintem constrînși să omorim propriile valori culturale. Cine și de o face, cine și ce interese are să o facă? Avem partide, vorbim tot ce dorim, nu mai știm să spunem bancuri, să cîntăm, să ridem, să plîngem, trăim cu senzația că sintem liberi și în fond am distrus tot ce era bun odată cu ceea ce era nonvaloare, uitînd să punem ceva în loc. Liniște în săli de spectacole, liniște în biblioteci, animație în baruri, unde poți viziona videoclipuri hide și filme lipsite de valoare artistică, dar, oricum, excitante. Violență, sex, coșmaruri apocaliptice. Totul prin aburii alcoolului. Că n-am văzut în nici un bar unde există un video să se vizioneze vreun film distins cu premii Oscar. Așa sintem noi, privim cu jînd în grădina vecinului. Cosmopolitism amestecat cu balcanism cultural, în sensul rău al cuvintelor. Am revenit la „bon pour l'Orient”. „Cum nu vii tu, Tepeș, Doamne...”

Horațiu ALEXANDRESCU

Campanie electorală cu frații Pește.

PETRILA

Fața orașului și obrazul rușinii

Un telefon din Petrila, insistență și binevoitor, ne pune pe drumuri, pînă la urmă nu degeaba, (au fost cazuri și viceversa), pentru că tot ce se invocă atunci, s-a adevărit și confirmat ulterior. De mai bine de două săptămîni izvorăște în fața Alimentarei nr. 29 Petrila — cap linie — un mic pîrîias, care duce cu el, ca pe apa simbetei, toată indiferența și nepăsarea celor ce ar trebui să intervină, în orice moment, pentru repararea și rezolvarea avariilor de orice natură în această privity. Stratul de gheață format depășește o palmă, iar strada a devenit, toată, un ghețuș și o arteră greu de circulat, impietînd asupra circulației și punînd la grea încercare planetarele, cauciucurile și direcția mașinilor. Dincolo de această situație iată că, din rezerva și așa mică de apă a orașului, metri cubi se scurg zilnic, în voie, sub ochii recli și Inchiși ai Secției de apă Petrila, lăsînd populația de la etajele superioare, de multe ori, fără apă potabilă, ignorînd chiar și legile naturii, care ne binecuvîntează cu indispensabilul element necesar vieții — apa. Iar el, elementul om, acționează după legi proprii, nesoluționînd nici la timp, nici în

timp problemele cetății în numele căruia ar trebui și este intergrat, dar nu și implicat. Este aproape de necrezut cum poate dăinui această inadmisibilă delăsare, ca apa Petrelei, să ia alte drumuri, decît cele pentru care se adună în baraje sau bazine, utilizarea ei devenind uneori program de „lux”, în contrapartidă cu „luxul” de a o risipi.

Una din cele mai acute probleme ale omenirii este problema apei. Există țări ca Mongolia sau cele africane, al căror program nr. 1 este cel al gospodării apei. Nu este singurul caz de scurgere și risipă și nici primul semnal pentru remediere și intervenție. Forma acută a democrației își are și ea tratamentul necesar, dar simptomele bolii ori nu sînt cunoscute ori nu se vor trata. Insistăm în final cu o întrebare: Cine a oprit, deci, și oprește încă, pe cei obligați să remedieze situația, sau cine trebuie să dea dezlegare, pentru a-și face datoria toți cei obligați moralmente și profesional, într-un oraș în care apa nu este un lux ci o veșnică așteptare, care ar trebui să spele în fiecare dimineață, cu minile amîndouă, fața orașului și nu obrazul rușinii. (N.D.)

ANINOASA nîci mare comună nîci mic oraș

(Urmare din pag. 1)

existat citeva. L-am întrebat pe dl. Udrea ce se poate face aici în cazuri grave (hemoragie externă, insuficiență cardiacă, respiratorie etc). „Mare lucru nu se poate face. În caz de hemoragie, încerc să o opresc. Pentru insuficiență respiratorie avem o singură butelie de oxigen mică. Dacă am nevoie de mai multe apelez la bunăvoința stației de salvare a minel. În toate cazurile grave chem salvarea de la Petroșani. Și, în timp ce încerc să țin omul în viață, mă rog ca mașina să vină cît mai repede și să ajungă la timp la spital. Aici nu avem salvare, din păcate”. Tot medicul de gardă este și... moașă comună, dacă situația o impune.

Pînă în urmă cu cîțiva ani, dispensarul orașenesc a funcționat într-o clădire mai mare, în care exista și un staționar cu citeva paturi. Am aflat că a fost dezafectată pe motiv de reparații.

În „aripa” cealaltă a parterului clădirii își desfășoară activitatea Creșa orașului. O creșă cu 19 locuri, dintre care 15 ocupate. Avînd în vedere situația de vis-a-vis, din dispensar, îmi închipuiam că și aici se stă tot la fel de rău. Din

fericire, m-am înșelat. Ordine și curățenie peste tot, în cele trei camere, băi, bucătărie, frigider. Atît că spațiul este cam mic. Bucătăria, ca în blocuri cu confort redus: 1,5 pe 3 metri. Doamna îngrijitoare Mariana Oneț ne-a informat că s-au primit ceva ajutoare și din Corsica. Rađiatoarele electrice din fiecare cameră stăteau murturie. Lipseau în schimb becurile la baie. Colega dînsa, Mihaela Călărășu, afirmă că s-a promis mutarea creșei în clădirea fostului dispensar, după terminarea lucrărilor de reparații la care este supus. Probabil în cursul acestui an Personalul este format din trei infirmiere, o bucătăreasă și două îngrijitoare. Creșa este tutelată de Spitalul municipal Petroșani.

Cînd am părăsit clădirea, se întunecase de tot afară. În tot orașul, nici un bec pe stradă. Nici la intrarea în scările blocurilor nu se vede lumina. Aninoasa arăta ca pe vremea camuflajului. Pe drum, autobuzul în care mă aflam a fost depășit de mașina salvării, care transporta un tînăr „lovit” de o puternică criză de ulcer.

Nu trag nici o concluzie, nu dau sugestii. Cine vrea și crede că poate să facă ceva pentru acest „oraș”, să facă!

Nu vrem să fim acuzați de nici un fel de nostalgie după ceea ce a fost. Dacă nu privim lucrurile în mod realist, nu ne putem da seama de adevăr. Au trecut doi ani de la acel decembrie '89 și ne-am luat cu toții rația de libertate. Unii au primit se pare o rație mai mare, care i-a făcut să uite de obligațiile de serviciu. Nu generalizăm acest aspect, dar judecînd după cum se prezintă lucrurile, în sectorul de gospodărire și întreținere a orașului, putem afirma că democrația noastră originală, autohtonă sau cum îi mai spune unul sau altul ne-a răpit calitatea de buni gospodari. Argumentele, cele pe care cel în drept vor vrea să le accepte, sînt probabil la îndemîna oricui. Vom încerca, fără a avea pretenția că le-am epuizat sau că le-am selectat, pentru a nu deranja pe unul sau altul, să le reducem în atenție doar pe acelea ce constituie subiectele valului de reclamații ce curg zilnic, pe adresa redacției noastre.

Oamenii au necazuri și le caută rezolvarea. Este adevărat și mulți o spun, și înainte aveau necazuri, dar acum parcă, în loc să se micșoreze, acestea s-au amplificat. Am văzut, sub ochii

funde. Subsolvările inundate duce la degradarea progresivă a blocurilor, în mare parte în momentul de față fiind proprietatea oamenilor ce le locuiesc și nu a statului, ca pînă acum. Mer-

decît pe un sfert din cît ar trebui. Dar de plătit se plătește integral, la fel ca și căldura. Și asta în vreme ce de la uzina din Paroșeni ea pleacă non-stop. Dar probabil că cineva are interesul

colu, mîini de gospodari au îndepărtat zăpada de pe trotuare. În rest — nimic. Cu toate că legea privind aceste activități este încă în vigoare. Cu toate că primăriile, ca reprezentante ale statului mai au încă posibilitatea de a uza de aplicarea amenziilor. Cu toate că și regia de specialitate poate și trebuie să facă ceva. Pînă se topește zăpada probabil va mai trece timp și nu trebuie să așteptăm pînă atunci. În ultimul timp, dintr-o pornire ca ar fi trebuit declanșată mai demult, s-au adunat gunoaiele din oraș. Nu de peste tot, dar pe unde s-a făcut, s-a făcut. Deci să poate. Există cu ce, dacă se vrea. Numai că se vrea din ce în ce mai rar. Și asta este realitatea, chit că ne place, chit că nu ne place. Indiferent de aceste aspecte, la simțul nostru de buni gospodari nu trebuie să renunțăm. Chiar dacă acum credem că trăim în democrație.

Gheorghe CHIRVASA

Democrația ne-a făcut mai puțin gospodari?

noștri, cum mobilierul stradal și cel din parcurile orașelor noastre s-a distrus ori a dispărut fără urmă. Am văzut că și în timpul toamnelor și în timpul iernii mizeria gunoaielor ne-a inundat și ne inundă încă, prin anumite zone, otrăvindu-ne existența. Prin subsolvările blocurilor noastre apa scursă de la coloanele de scurgere ori din cele de aducțiune dă să iasă afară. Scurgerile blocurilor sînt infundate și nimeni nu face nimic să le des-

gînd mai departe pe firul Indiferenței păguboase ce caracterizează munca în acest domeniu, ne lovim de o altă fațetă a consecinței ce decurge din aceasta. Prin subsolvările inundate trei conductele de termoficare, iar apa rece prin care trei dilmuiește o bună parte din căldura ce ar trebui să ajungă în caloriferele noastre. Și atunci nu avem căldură, așa cum nu avem nici apă caldă, care nu se încălzește

să facă ceva economie la agentul termic, iar faptul că mai tremurăm puțin nu are importanță. Banii să se dea, că în rest nu contează. De altfel multe asociații de locatari sînt în pragul unor procese cu RAGCL-urile pe această temă.

E iarnă grea. Pe stradă poți să mergi fără să cazii, doar cu grijă mare. Gheața a transformat în oglindă trotuarele noastre. La fel și carosabilul. Doar pe lei pe

Să mai lăsăm politica și să vedem realitatea!

PREȚUL CREȘTERII PREȚURILOR

Intre toate relele care ne chinuie viața, cursa aberantă a prețurilor deține, fără îndoială primul loc. Nimic nu este mai trist și mai îngrijorător, pentru cetățeanul nostru, în ziua de astăzi, decât să-și risipească zi de zi banii adunați, pe fel de fel de cumpărături, care mai de care mai necesare. Sistemul nostru de tranziție spre economia de piață, oricât a fost el glorificat de guvernanți sau de politicieni, nu ne-a adus, cel puțin până acum, decât majorare de prețuri, în loc de liberalizare. Este adevărat, orice tranziție, indiferent de unde și spre ce se face, aduce după sine suferințe și neajunsuri. De regulă, toate cîte se fac, bune sau rele, se răsfrîng, în mod direct, asupra cetățeanului, aflat, vrînd, nevrînd, în postura simplă de beneficiar al pieței, deci de cumpărător.

Producătorul, om și el ce-l drept, și totodată, și cumpărător, se pare că în această perioadă de tranziție, uită de cea de-a doua postură a sa, aceea de cumpărător. Dacă n-ar uita sau dacă n-ar fi uitat, probabil, nu am fi cunoscut această scumpete care ne înveninează nopțile și zilele. Căci la noi, se pare că germentii economiei de piață se regăsesc, deocamdată, numai în prețuri. Și în situația dată ele nu au cum să scadă, dintr-un motiv foarte simplu: de pe piață lipsește cea abundentă de produse, care să ducă în mod implicit la scăderea prețului avînd la bază simpla corelație ofertă-cerere. Deocamdată, la noi, corelația este: cerere, ofertă. Și este clar că nu ne referim numai la mîncare. De asta se mai găsește.

Noile creșteri de prețuri, regăsite chiar și la produsele subvenționate, au determinat, la nivelul guvernării, aproape un simnal de alarmă. Comisiile îndrituite să sondeze mecanismul de formare a prețurilor la producător au intrat în acțiune și concluzia e că se fac mari ilegalități în acest domeniu. Vinovat se pare că este producătorul. Dar oare numai el? Dacă da sau nu, rămîne de văzut.

O oarecare speranță în privința aceasta se pare că s-a lăsat la orizont. Marți seara, la președinție a avut loc o întîlnire cu ușile închise, pe tema formării prețurilor. A participat și primul ministru și specialiști din ministere, dar și specialistii Institutului de specialitate, de pe lângă Guvern. Concluziile acestei întîlniri nu au fost date publicității. În cursul zilei de ieri, dar tot în aceeași zi, Guvernul României trebuia să stabilească măsurile care să ducă la un echilibru al prețurilor. Nu știm deocamdată, care vor fi aceste măsuri. S-ar putea să fie cele pe care le așteptăm sau nu. Depinde. Un lucru însă ne face să apreciem speranța noastră doar pe jumătate. Într-un sistem al economiei de piață, centralizarea prețurilor nu mai este compatibilă cu însăși esența sistemului. Să vedem ce va urma.

Georghe CHIRVASA

Din ce în ce mai puține apartamente noi

(Urmare din pag. 1)

merose lucrări de sistematizare și de dotări tehnico-edilitare, cum sînt atele și trotuarele din noile cartiere, canalizările, fațadele unor blocuri de locuințe ocupate de locuitori. Pentru fiecare din aceste lucrări se cer comenzi. Constructorii nu pot începe lucrările decît dacă sînt comandați și contractați. Dar nimeni nu mai urmarește finalizarea acestor lucrări. Lipsesc fondurile de investiții. Iar în această situație sînt contractate cu preponderență lucrări de construcții de către societăți comerciale și persoane particulare. În comparație cu 1990 ponderea lucrărilor contractate de R.A.G.C.L., principalul bene-

ficiar al constructorilor de la „Compet”, a scăzut cu 50 la sută. Vin din urma, în toată încreșterea prețurilor particulare care lansează comenzi mici pentru lucrări de construcții.

Dincolo de realitățile actuale de pe șantiere, interesul public nu e urmat de nimeni. Candidații în alegeri pentru posturile de primari și consilieri, la promisiuni cu aurum. În ce măsură vor urmări ei interesul public în calitate de aleși ai noștri, după alegerea locale, rămîne de văzut. Pînă atunci, însă, pentru mîile de solicitanți care așteaptă de ani de zile să li se repartizeze un apartament în localitățile municipiului nostru, sînt puține speranțe în acest an.

Fiecare generație, ajunsă în vîrsta bilanțurilor, caută să-și justifice nerealizările, neîmpunările și neputințele prin numeroasele sacrificii pe care a trebuit să le facă la ora cînd ar fi putut să se realizeze. Este bine cunoscută eterna placă despre „generația de sacrificiu”. Atunci, încreșta gama de insuccese a fost planificată pentru a fi „răzbunată” de viitor. Adică de generațiile viitoare. „Dacă noi nu am avut parte, măcar copiii noștri să aibă”, suna glasul tînguit al poporului. Și din tînguială în tînguială, s-au succedat generații, dar nevoia de sacrificiu nu a dispărut. Dimpotrivă, aceasta pare că s-a amplificat, devenind aproape obligatorie.

Tînăra generație a preluat ștafeta acestui sacrificiu (ca o „grea moștenire”) trezindu-se, dintr-o

dată, ratată din start. Unde, cu cîțiva ani în urmă era cunoscută drept „mîndria și vîntul țării”, acum descoperim că în legătura cu viitorul, nu avem prea multe motive să fim ni-

„Orizonturi albe” pentru tineri

drî. Pentru toate astea tineretul nu are nici o vină, deși este cel mai vizat în a plăti „omele sparte”. Pus în situația de a purta o cruce care nu-i aparține, el simte neputința iesirii din labirint, precum și povara unui sacrificiu mult prea mare pentru umeri săi, dezvoltat după rețeta de „alimentație științifică”. Oricum, acest sacrificiu este str-

CINE POATE, OASE ROADE

La doar o săptămîină de la reluarea cursurilor, învățămîntul școlar a intrat în cadența cunoscută. Perspectiva unor examene severe — bacalaureatul, admiterea în licee și în școlile profesionale — determină de pe acum creșterea sîrguinței elevilor. La Universitatea Tehnică a început sesiunea de examene după primul semestru. Pînă la adoptarea noii legi a învățămîntului totul funcționează în virtutea unor dispoziții și circulare pornite de la ministerul de resort în jos, fiind știut de pe acum că va fi obligatoriu învățămîntul de nouă ani. Se revine la sistemul și experiența învățămîntului românesc, chiar și examenele de admitere în învățămîntul universitar vor avea loc, din acest an, în toamnă, la începutul lui septembrie. Chiar și la Universitatea Tehnică din Petroșani vor fi cîteva specializări noi, de interes actual și, mai ales, de perspectivă.

Spre deosebire de multe sectoare economice și sociale în care s-a înregistrat o alarmantă scădere a producției în acești doi ani, învățămîntul n-a fost tulburat, dimpotrivă, a sporit în calitate, cadrele didactice ne-

maiînd obligate să „lupte” împotriva mediocrității...

Dar în mediile profesionale se vorbește mult de două zile despre sistemul salarial, dintr-o dată actualizat după conferința de presă a premierului Stolojan. Multe cadre didactice din învățămîntul școlar, liceal sau uni-

In învățămînt

versitar sînt nemulțumite de perpetuarea principiului vechi al distincției dintre munca fizică și cea intelectuală. Este cu totul anormal ca un funcționar din minerit, îndeplinind o activitate dintre cele mai banale, să aibă un salariu mai mare decît un profesor universitar. Este cît se poate de clar că străvechea zicală cine poate, oase roade, nu și-a pierdut cituși de puțin din actualitate.

În ziua sau în zilele cînd în forul legislativ erau discuții aprinse referitoare la proiectul de lege înaintat de Guvern pen-

tru subvenționarea, de la buget, a actualei campanii electorale, un deputat din județul Neamț observa că în luna decembrie cadrele didactice din acei județi moldovenesci n-au luat salariile deoarece n-au fost bani. Proiectul de lege a fost respins deoarece prea amîntea și de milionul acordat cu larghețe tuturor grupulețelor, multe dispărute de pe scena politică, în campania electorală din primăvara lui 1990.

Nu doar chestiunea salariului este demnă de interes, ci și altele, cum ar fi practica elevilor în circumstanțele actuale, dotarea școlilor cu material didactic și tot ce este necesar (la noi se face aproape totul și acum, ca înainte, prin muncă voluntară), cercetarea științifică a experimentatului corp profesoral din Universitatea Tehnică din Petroșani. Dacă organizarea și conținutul propriu-zis al activității școlare aparțin corpului profesoral, celelalte necazuri (încălzire, reparații ale imobilelor etc.) se vor soluționa, poate, de către viitoarele administrații locale, deci de primării, prin fondurile care nu vor mai fi dijmuite în mod ierarhic.

Tiberiu SPĂTARU

Statutul de șomer a fost „oficializat” acum un an cînd, în 20 februarie, primul noua inscriși pe liste, toți absolvenți de liceu — lete — primeau carnetul care-i asigura de protecția statutului pe o lună.

Nimeni nu s-a bucurat. Era, așa, un fel de tristețe, o trîncă de necunoscut, chiar o curiozitate: cine sînt ei, cum o duc, ce-au făcut pînă în acel moment, ce gânduri au? Cu trecerea timpului, curiozitatea s-a lăsat, statisticienii seci ne lasă rețetă, trăim cu speranța că nenorocirea ne va ocoli. Pînă cînd?

Poate n-a fost chiar întîmplător faptul că săptăeaua au făcut-o letele. „Bune la mîna” ele au deschis calea spre instaurarea unei majorități feminine, în rîndurile celor care nu-și mai găsesc locul firesc în societate. Sigur, ar putea să nu muncesc, dar ce te faci dacă se simt obligate să pună și ele umărul la edificarea unei lumi „mai drepte și mai bune?”. Și-a-poi, sincer vorbind, banii nu ne prea dau adăra din casă — cu mici excepții, care își au rostul lor.

Bun! Să zicem că egalitatea în drepturi e valabilă și la muncă, dar cine le primește? O statistică centralizată arată că, la nivel național, există doar cîteva sute de locuri de muncă. Despre Valea Jiului nu se spune nimic, deci, practic, aici. În afara de „nepotul în cumătru” și verșorului cumnatului șefului” nu se poate angaja nimeni. Și atunci, unica soluție, pac la...

CINE NU-I ȘOMER, SĂ NU-ȘI DOREASCĂ...

bugetul! Să plătească statul! Și statul plătește, dar din ce bani? Din banii noștri, fără îndoială, ai celor care plătim impozite, cerem subvenții și ne mirăm că bugetul ăla scade mereu, ai celor care ne rugăm în fiecare zi ca ziua aceea — cea mai grea din viața unui om! — în care nimeni nu va mai avea nevoie de noi, să se îndepărteze mereu, să nu mai vină chiar, la întîlnire, dacă se poate...

Dar nu se poate! Lîngă noi, aproapele nostru cade și lista se mărește cu un nume. Statisticile ne iau astăzi cu frig: în septembrie '91, 800 de oameni apți de muncă primeau ajutor de șomaj, în 7 ianuarie '92, 1217, din care 1129 femei (în 17 ianuarie, 1236 (1146 femei); în 22 ianuarie 1251 (1159 femei), iar pe categorii profesionale distribuția e următoarea: cu studii superioare 59 (43 femei); muncitori calificați 1001 (942 femei); muncitori necalificați 191 (147 femei).

Știm că o economie sănătoasă are și șomaj, dar stau și măntreb, ce or fi căuștînd șomerii la noi, cînd economia noastră abia se ține pe picioare? Or fi fiind ei mesagerii însănațosirii ce va să vină sau simptomul clar al unei boli incurabile, al unei boli de sistem chiar? Greu de răspuns și nu-i de mirare că nici unul din candidații la scaunul întîiului gospodar al urbei nu și-a propus să lichideze acest flagel.

Ștefan CIMPOI

in idealurilor sale și, chiar dacă sîrîntul său de sacrificiu n-a dispărut, el se află în fața unei mari necunoscuțe.

Dacă în zilele Revoluției tineretului s-a dovedit a fi în pri-

Pătrunzînd însă în realitatea imediată, încercînd să căușcăm cu picioarele pe pămînt, descoperim că terenul e alunecos, iar orizontul devine tot mai mult o hîmăra albă, un infinit pustiu înzăpezit. Pentru tînăra generație această perspectivă este dezolantă. Lipsa unui reper, a unui punct fix, îi face pe tineri tot mai lipsiți de încredere în viață. Cursa aberantă a prețurilor, șomajul, corupția, lovesc din plin și în prînzul rînd tineretului. Cînd te gîndești de om și mai ales față de tînăra generație s-a dovedit a fi o demagogie ieftină. La sîmpănă acestor timpuri, cînd nu ne putem oferi nici măcar unui un minimum decent de viață, ce putem oferi totuși tinerii generațiilor viitoare? Probabil doar un imens semn de fatiditate. Sau chiar mai multe.

Sorin OPREA

in loc de concluzii...

Nu știm în ce măsură realitățile din ziarul nostru de astăzi au fost prezentate complet. Ceea ce știm sigur este că necazurile din construcții, din gospodărirea orașelor, din învățămînt și cultura, of-onile șomerilor și ale tineretului debusolat, prețurile care cresc ca un bulgăre de zăpeadă rostogolită toate acestea există. Iar rezolvarea lor este mai presus de orice loc politic.

În ziarul nostru de mîine alte asemenea crude realități. Așa întîlbuim noi să nu vă mințim și să nu ne mințim!

Actualitatea internațională

ACCIDENT AVIATIC

Un avion tip Airbus, francez ce făcea cursa obișnuită de călători, cu destinația Strasbourg, s-a prăbușit la câteva zeci de kilometri de stația de destinație. La bordul aparatului se aflau 96 de persoane și 6 membri ai echipajului. Din toți cei 102 oameni aflați la bord, au scăpat cu viață doar 6 persoane, printre care o fetiță de 20 de luni și un băiețel de opt ani. Celelalte persoane aflate la bord nu au supraviețuit exploziei care practic a pulverizat aparatul în aer. Deocamdată nu se cunosc cauzele accidentului, însă este al treilea avion de acest tip care se prăbușește în ultimul an. Potrivit declarațiilor făcute, în lume la ora actuală se află în serviciu peste 300 de aparate de acest tip, această nouă prăbușire punând mari semne de întrebare proprietarilor de avioane de acest tip, în privința folosirii lor pe mai departe.

PEDEPSE NESEMNICATIVE

Cel mai mare interes judiciar îl reprezintă în această perioadă în Germania, procesele împotriva celor care au ucis oamenii ce încercau să treacă zidul Berlinului. După cum se știe, după că-

derea regimului comunist din Germania de Est și unificarea acesteia cu RFG, mai multe persoane, printre care paznicul zidului Berlinului, șefii lor, ca și alte personalități ale regimului căzut au fost arestate în vederea stabilirii răspunderilor ce le revin pentru încălcarea drepturilor omului. Recent un tribunal german a pronunțat câteva sentințe, în procesele intentate paznicilor celebrului zid. Doi asemenea paznici, care și-au recunoscut vina de a fi tras în cetățenii transfigi au primit pedepse cu închisoarea. Adevărații vinovați însă, potrivit părerii exprimate de opinia publică nu sunt aceștia ci cei care au dat ordinul să se tragă. Iar cel mai mare vinovat, Erick Honecker, după cum se știe se află în Rusia, având oricum o soartă mai bună decît cea care îl așteaptă în Germania, în cazul în care va fi ex-trădat.

PRIMII OFIȚERI AI O.N.U.

Primul lot de ofițeri ai Organizației Națiunilor Unite, însărcinați cu pregătirea desfășurării câștilor albastre în zona de conflict din Croația au sosit la post în cursul săptămînii trecute. Ei au ocupat o primă poziție de supraveghere a încetării focului,

urmînd ca în perioada următoare, dacă vor fi îndeplinite condițiile să sosească și cei 10 000 de soldați ai ONU în Iugoslavia. Deocamdată, după cum evoluază lucrurile se pare că părțile combatante au înțeles necesitatea respectării acordurilor de încetare a focului, stabilită ca o primă condiție de forumul mondial, pentru desfășurarea misiunii de supraveghere a câștilor albastre. În acest răstimp însă, noi state ale lumii recunosc independența Sloveniei și Croației, iar altele deschid noi ambasade pe teritoriul acestor două republici.

VINATOAREA TERORIȘTILOR

Aflat în vizită în Irlanda de Nord, pentru a participa la ceremoniile prilejuite de depunerea candidaturilor pentru alegerile din această țară, ce face parte din regatul Unit al Marii Britanii, premierul englez, John Major a declarat o susținută campanie împotriva teroriștilor, membri, după cum se știe ai Armatei irlandeze pentru eliberare. Declarația lui Major succede unui recent atac terorist al acestei organizații, ce a avut loc la sfîrșitul săptămînii trecute și în care și-au pierdut viața 7 persoane.

FECIOARA

(23 august — 21 septembrie)

Vi se propune o întâlnire care poate fi acceptată sau respinsă, fără vreun efect neplăcut imediat.

BALANȚA

(22 septembrie — 21 octombrie)

Popularitatea dv. înregistrează o creștere incredibilă, ca urmare a unei gafe comise în cerc restrîns.

SCORPION

(22 octombrie — 21 noiembrie)

Vi se va cere socoteală pentru fapte savîrșite de alții, lucru pe care, recunoscîndu-l, pierdeți.

SAGETATOR

(22 noiembrie — 20 decembrie)

Sinteti în posesia unor date care, divulgate, ar ruina multe cariere. Păstrați-le pentru clipa fină a luptei.

CAPRICORN

(21 decembrie — 19 ianuarie)

Nu vă puteți menține pe linia de plutire decît printr-un strict echilibru al contrariilor.

zată, prin atacuri la persoana, fără perdea.

GEMENI

(22 mai — 21 iunie)

Printre mărăcinii indiferenței, unde sinteti trimis (ă), veți descoperi floarea rară ce-și merită neuitarea!

RAG

(22 iunie — 22 iulie)

Insistînd peste limita suportabilității, veți smulge o promisiune, care a doua zi va fi uitată...

LEU

(23 iulie — 22 august)

Orupindu-vă puțin de familia dv., veți descoperi că există puncte vulnerabile, pe care un rău intenționat abil le poate exploata.

HOROSCOP

VARSATOR

(20 ianuarie — 18 februarie)

O întregă rețea de relații aproape uitate se pune în mișcare, pentru a vă face pe plac.

PEȘTI

(19 februarie — 20 martie)

Profitați de bunăvoința cu care vă ascultă țefii și spuneți lucrurilor pe nume, fără să vă gîndiți la ceea ce urmează...

BERBEC

(21 martie — 20 aprilie)

Lipsa de tact, în abordarea unor chestiuni vitale, vă este în întregime imputabilă.

TAUR

(21 aprilie — 21 mai)

Un tip anost vă strică ziua, provocînd o indigestie generală.

Pentru timpul dumneavoastră liber

JOI, 23 IANUARIE

10,00 Actualități. Agenda electorală. Meteo.
10,20 Calendarul zilei.
10,30 WORLDNET USA.
12,10 Ora de muzică.
13,00 Oameni de lingă nol.
13,30 Jazz-magazin.
14,00 Actualități. Meteo.
14,20 Audio-vizual studio.
14,50 Preuniversitaria — Baccalaureat 1992.
15,20 Teleshcoală.
15,50 15, 16, 17, 18.
16,10 Virstele peliculei.
16,45 Serial științific.
17,10 Pro Patria.
18,00 Studioul electoral.
19,30 Desene animate.
20,00 Actualități.
20,35 Sport.

20,45 Studioul economic.
21,10 Film serial. DALLAS. Episodul 94.
22,10 Reflecții rutiere.
22,20 Televiziunea vă ascultă!
22,50 Cronica Parlamentului. Actualități.
23,25 Studioul electoral (II).
23,40 Tenis.

VINERI, 21 IANUARIE

10,00 Actualități. Agenda electorală. Meteo.
10,20 Calendarul zilei.
10,30 Film artistic. Saratoga. (SUA, 1937). Premieră pe țară.
12,00 Video-satelit.
13,00 Ora de muzică.

14,00 Actualități. Meteo.
14,20 Medicina pentru toți.
14,50 Bicentenar Rossini.
15,05 Preuniversitaria.
15,30 Limba noastră.
16,00 Muzica pentru toți.
16,20 Tragerea Loto.
16,30 Emisiune în limba germană.
17,30 Video-ghid.
18,00 Studioul electoral.
19,30 Desene animate. Cartea câștilor.
20,00 Actualități.
20,35 Sport.
20,45 Drumuri în memorie.
21,15 Film serial. Tanamera — Leul din Singapore. Episodul 5.
22,15 Simpozion.
23,00 Actualități.
23,15 Studioul electoral (II).
23,30 Top 10.
0,05 Gong 1
0,35 Muzicorama.
1,05 Recomandări din program.

Întîlnire cu cetățenii Văii Jiului

Un grup de reprezentanți ai Partidului Național Liberal, din Senat, Camera Deputaților și din Guvern, va participa la o întîlnire cu cetățenii Văii Jiului, în scopul discutării problemelor sociale și economice locale. Întîlnirea va avea loc la Casa de cultură din Petroșani, vineri, 24 ianuarie 1992, de la orele 17,30.

Vor participa: Radu Câmpeanu, vicepreședinte al Senatului, președintele PNL; Petru Jurcan, secretar al Senatului; Nicu Enescu, deputat, vicepreședinte al PNL; Emil Tocaci, ministrul Științei și Tehnologiei; Victor Babusceac, ministru adjunct al Sănătății; Marin Bivolaru, ministru adjunct al Industriei Extractive; Constantin Iordănescu, ministru adjunct al Muncii și Protecției Sociale; Mircea Vaida, secretar de Stat al Administrației Locale.

MICA PUBLICITATE

VINZARI—GUMPARARI

VIND autoturism „Fiat”, sarcina utilă — o tonă, consum 5 l, strada Aviatorilor bloc 34, ap. 89, după ora 14. (4881)

VIND video, nou, cu 32 casete înregistrate. Petrila, strada Republicii, 102/31. (4878)

VIND Dacia nouă, vizibilă vineri și sîmbătă dimineața în fața magazinului Metalochimice Petroșani.

DIVERSE

SECȚIA AUTOSERVICE LIVEZENI

(Muntean Nicolae)

angajează sudori electrici pentru confecții metalice — pot fi și pensionari. (4891)

DANMAR SRL TG. JIU

strada 1 Decembrie 1918, zona piața mică
livrează:

- aragaze 4 ochiuri și cuptoare toate tipurile
 - mașini spălat toate tipurile
 - picse schimb diverse pentru aragaze, mașini spălat și cusut
 - mașini cusut mecanice și electrice
 - frigider și lăzi frigorifice
 - tablă aluminiu pentru acoperișuri
 - cuie, sîrmă și alte materiale construcții
- Telefon 929/12803 — Cartianu Gheorghe, 929/15442, Popescu Aurelian. (4892)

SCHIMBURI DE LOCUINȚA

SCHIMB garsonieră, nouă, confort 1, cu apartament, 2—3 camere, Lupeni, zona Braia. Informații, Lupeni, strada Bucura nr. 9, bloc G6, ap. 11, între orele 18—20 sau la telefon 60757. (4893)

PIERDERI

PIERDUT legitimație serviciu pe numele Konka Vasile, eliberată de EM Dilja. O declar nulă. (4831)

PIERDUT contract închiriere pe numele Bosoancă Vasile, eliberat de EGCL Vulcan. Il declar nul. (4882)

PIERDUT contract închiriere pe numele Petrișan Ana, eliberat de RAGCL Vulcan. Il declar nul. (4884)

PIERDUT tichet butelie nr. 1889, eliberat de Centrul de preșchimbare a buteliilor Vulcan. Il declar nul. (4894)

PIERDUT contract de închiriere, eliberat de IGCB Vulcan, pe numele Ivan Maria. Il declar nul. (4895)

PIERDUT contract închiriere pe numele Muncelleanu Costache, eliberat de EGCL Vulcan. Il declar nul. (4896)

PIERDUT contract închiriere pe numele Rusu Elena, eliberat de EGCL Vulcan. Il declar nul. (4897)

Societatea comercială „Tricotaje” Petroșani S.A.

strada Lunca nr. 117

încadrează, direct sau prin transfer

- juriconsult
- un economist

Informații suplimentare la biroul OPIS, telefon 43812, 44124, interior 29.

Filiala de rețele electrice Deva (F.R.E. Deva)

anunță că toți consumatorii de energie electrică, agenți economici privați (societăți comerciale — SRL, SNC etc) sînt obligați să se prezinte la sediul Filialei de rețele electrice Deva, strada G. Enescu nr. 39, pentru plata energiei electrice consumate pe anul 1991 — indiferent dacă au intrat sau nu în posesia facturii FRE Deva.

Pentru agenții economici care nu vor plăti contravaloarea energiei la zi, pînă la 31 ianuarie 1992, se va sista livrarea energiei electrice cu o preavizare de 24 de ore.

În anul 1992 livrarea energiei electrice se va face numai pe bază de plată anticipată sau deschidere de acreditiv, modalitate care se va stabili la prezentarea consumatorului cu contractul de furnizare.